

Giới thiệu Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh

Đọc truyện Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh của tác giả Nguyễn Su-Hà là câu chuyện ngôn tình sắc nói về Đặng Tiểu Vy:(nó) 18t là 1 cô bé sở hữu một khuôn mặt xinh xắn. Con nuôi của một hộ gđ nghèo (nhg nó vẫn chưa biết điều này) chỉ số IQ cao. Học giỏi tất cả các môn. TC:thông minh,hiền lành,vui vẻ,có tính khiêm nhường chịu đựng.

Triệu Thiên Minh: 20t là hotboy của trường con trai của chủ tịch tập đoàn đứng thứ nhất ở VN về mọi mặt. Chỉ số IQ cao vừa chất lại vừa giàu.TC:khác ca mọi người lúc lạnh lùng lúc vui vẻ trong truyện tình yêu...tóm lại là nhiều.

Đây là tác phẩm thuộc thể loại xuyên không nữ cường, nên các bạn đọc truyện sẽ rõ hơn nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Khó Khăn

Haizzzz hôm nay là một ngày đẹp trời nhg tại một ngõ hẻm chả có chuyện j xảy ra là đẹp cả. Tại một căn nhà nát có một cô bé vẫn dag lm việc quần quật. Chính là nó Đặng Tiểu Vy. -Này mày lm nhanh lên đánh sạch đôi giày đó cho tao con lên mẹ. Một người phụ nữ quát nó. Đó chính là mẹ nuôi của nó Trần Thanh Hoa. - Dạ... Mẹ chờ con một chút. Nó sợ hãi ns. Chuẩn bị đồ đạc để đi chơi bài xog ra đến gần cửa bà ta liền dúi đầu nó xg vs về mặt cau có rồi đi. Sắp đến ngày nó phải đi học rồi mà mồi lo ngại của nó bây h là lấy đâu ra tiền để đi học. Tiền của gđ bây h đã cạn kiệt chả biết tính thế nào. xxx 12h trưa.... Bây h là lúc ba mẹ nuôi nó đi lm về. Ko khí lúc này rất căng thẳng hai người đều gập đen đuôi. Mẹ nuôi nó thì đánh bài thua phải cầm cả ruộng nhà ko còn một xu đem về. Ba nuôi nó thì ko được nhận lương vì lm hỏng công trình phụ. Hai người chuoác lên nó bằng những đòn roi đau thắm thía đến tận xương tủy. -Cho mày chết con đen đuôi toàn đem đến vận xui cho gđ tao. Mẹ nuôi nó nghiêng răng ns. - Au ui con đau quá bà mẹ ơi. Nó van cìn nhg bà ta ko tha cổ đánh thêm mấy roi nữa rồi mới vào ăn cơm. Nó sợ quá lên xg bếp ngồi khóc chờ hai người ăn xog mới dám ăn Khi hai người đã nguôi chuyện nó mới vào thưa chuyện. -Ba mẹ ơi sắp đến ngày con phải đi học con xin ba mẹ cho con tiền đóng học ạ. Nó xin. - Tiền à lúc nào cũng tiền muốn đi học thì tự đi mà kiếm vợ chồng tao ko có. Mẹ nuôi nó lớn tiếng ns. Nó thấy tủi thân nên chạy ra cổng khóc thật may cho nó khi vừa ra đến cổng nó nhặt được tờ rơi đag cần người lm nó vui vẻ trở lại vào thay quần áo rồi mượn chiếc xe đạp của bác hàng xóm đạp nhanh tới nhà hàng. Khoảng 20' sau nó đã đc sự chấp thuận của bà chủ tiệm thể nó xin luôn cho Thư vì Thư cũng đag lo lắng về việc đó và nó cũng đc sự chấp thuận của bà chủ vs cái 200.000/buổi một người.Về đến nhà nó chạy sag báo ngay cho Thư cũng vui mừng phần khởi phần nào.

xxx Khoảng 6h sáng hôm sau hai đứa nó đã đạp xe đến nhà hàng Big - OMG hai nui đồng bát rửa đến bao h mới xog. Thư sững người ns. -Rửa đi nhanh lên. Nó ns rồi ngồi xg rửa tiếp. Khoảng hai tiếng sau hai đứa đã giải toả nhiều cái bát nhìn qua chắc chỉ còn tầm hơn 20 cái bát nữa chỉ loáng sau nó và Thư đã rửa xog và đi ra nhận tiền rồi về. xxx Về đến nhà nó quay vào việc nấu cơm cho ba mẹ nuôi nó về ăn. 1 tiếng sau. -Con mời ba mẹ vào ăn cơm. Nó mời riu rít. -Nhoàm.. Ừm đc. Mẹ nuôi nó bình luận. Hôm nay chắc là bữa cơm ngon nhất vì ko ai phản nản j đến nó. xxx Mấy hôm sau... -Sao ạ nhà hàng này sắp cho thuê ko cần người lm. Hai đứa nó sững người. Vừa mới kiếm đc việc lm mà đã phải nghỉ. Trên đg về nhà nó buồn tênh chỗ tiền kia mới đủ để mua sách vở thôi chứ tiền đóng học thì chưa đủ haizzzz khó khăn quá

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Kế Hoạch Hoàn Hảo

Haizzzz 1 ngày mới lại đến vừa mới sáng ra trời đã xanh và cao rồi. Nó bây h đag ngồi cạnh chiếc bàn mục suy nghĩ tìm việc lm nghĩ về việc này nhg có nhiều trở ngại ko lm -- Vy ơi Vy. Tiếng gọi của Thư ngày nào lại vag lên. -Có chuyện j thế? Nó hỏi -Ko phải tìm việc lm nữa nhà tôi có một căn nhà nhỏ ko dùng j đến hay tôi vs bà mở quán ở đây ba mẹ tôi cho phép rồi. Thư ns. -Thế à bán j nhè.Đúng rồi bán chè ý kiến hay đấy cứ thế nhè. Nó sug sướng ns. Nó nhờ Thư mượn ba mẹ 1 triệu lm vốn. Cũg may trog ngõ có mấy nhà ko dùng đến mấy tấm gỗ nhỏ nên chúg nó xin về để đóng lm ghế bàn thì nhà Thư có 5,6 cái đủ để dùng

xxx. Hôm sau.... - Chè khuyến mãi đây mua đê mua đê. Đó là tiếng mời khách của nó Thư. Vừa mới ság ra cũg đã có ko ít khách tới mua rồi. Có nhiều người ăn cảm thấy ngon lên họ cũg mua về lm quà hay giới thiệu cho những người bạn của mk. Chè nó lm đắt như tôm tươi (Su-Hà : chả là nó được bà bán chè ở gần nhà nó dạy bà đổ lại lm chè ngon mà nó còn lm chè ngon hơn bà ý cơ....nghĩ đến phát thèm

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Đối Phương

Hôm nay là ngày tất cả h/s của trường Friends phải đi học. Buổi sáng hôm nay trời thật là xanh. Đứa nào đứa nấy đều ao ước mong đến ngày hôm nay'Reng reng reng'

Tiếng chuông đồng hồ đã vang lên hai đứa nó dậy đi vsen xong rồi vào trog chuẩn bị trang phục. Nó và Thư bây h diện một chiếc áo trắng quần đen đi giày màu đen trông thật giống hai cj em sinh đôi con nhà có điều kiện

-Vy ơi đi thôi. Vẫn là tiếng gọi quen quen ngày nào của Thư rủ nó đi học

10'.....

11'.....

12'.....

13'.....

14'.....

15'.....

Cuối cùng cũng đến trường. Tiếng gọi nhau của mấy đứa bạn. Tiếng la hét om sòm của lũ con trai bị hiềm khích

-Này bây h bà mở quán chè à nghe ns là ngon lắm bao h ship cho tôi 10 cốc nhé. Tiếng của con Hoa đặt hàng

-Ừ khác có. Nó ns nhò vào tai cái Hoa

-Kìa cj ý đấy. Tiếng xì xào của bao nhiêu đứa lớp dưới nhìn chăm chăm vào nó và Thư khiến mặt hai đứa đỏ bừng nhg nhìn hai đứa trông xinh hơn hẳn điều này khiến bao nhiêu đứa con trai mê mẩn.

'Tùng tùng tùng'

Tiếng trống đã vang lên giục tất cả các bạn học sinh vào lớp để giáo viên nhắc nhở

30' sau....

-Ôi trời mai đi học luôn sg quá. Hai đứa nó hét lên

Bịch ôi trời nó đã va vào một đứa con trai trời OMG thằng này ở đâu ra mà đẹp trai dữ khuôn mặt anh ta khiến bao nhiêu đứa con gái mê mẩn. Chính là anh ấy Triệu Thiên Minh

- Này cô có tránh ra cho tôi đi ko. Minh ns vs giọng lạnh lùng khiến nó tỉnh ra

-Cái j anh đã va vào tôi mà ko xin lỗi. Nó cố đứng dậy cãi cùn. Minh cố nhịn rồi đi tiếp nó quay lại vs về mặt tức giận rồi đi tiếp

_____xxx_____

10h trưa.....

-Cái Hoa nó đặt 10 cốc đây lấy rẻ cho nó 130.000. Nó ns

-Ừ. Thư cười

.....

-Sao có quán chè ngon mới mở ở đầu phố á

Đó là giọng của Minh. Ns xog Minh liền lấy xe đi đến đó mua chè cho ba mẹ mk.

-Cho tôi 10 cốc. Minh ns. Nó nghe thấy cái giọng quen quen định ngẩng đầu lên xem nhg thôi lm nhanh cho khách khi cầm tiền nhìn một tể

10' sau

-Của anh đây ạ anh hết 150.000. Nó tính tiền rồi ngẩng đầu lên nhìn

-Thì ra là anh à. Nó ngạc nhiên

-Sao lại là cô. Minh ko khỏi sửng sốt trả tiền xong rồi về nhg khi Minh về nó lạ có một nỗi nhớ mà ko ai biết. Tối hôm nay hai đứa ko bán rủ nhau đi mua quần áo đêm đag giảm giá

Tại siêu thị Chibi.....

-Nhiều quần áo quá chọn đi mua áo Exo đôi nhé. Nó hỏi

-Ừ. Thưa ns

-Xem nè mua nhiều quần áo thế mà chỉ hết có 150.000 thôi aha. Nó khoe

_____xxx_____

Sáng hôm sau

-Vy em đc nhà trg xếp vào danh sách 'Sinh viên suất sắc' hầu hết các học sinh khác phải ở lớp ôn lại kiến thức còn ai đc chọn vào đội tuyển thì lên phòng hội đồng lm việc đc giao em phải học tập tốt đx. Cô Chi ns

-Sg nhà bà đi đi tôi chờ. Thưa chúc mừng nó.

Tại phòng hội đồng

-Xin chào tôi tên là Đặng Tiểu Vy rất mong đc sự giúp đỡ của mọi người trog các ban ngành. Nó chào khi mới tới lm việc

Khi thật nhà trg lại sắp cho nó ngồi cạnh Minh ông trời oi con ko muốn đây vs mấy người nhà giàu này đâu Đă là đối phương nghịch đảo của nhau rồi mà con muốn đc yên tĩnh cơ con xin ông trời mà con ko mún ngồi cùg lm việc cùg đối phươg như anh ta đâu. Huhuhu. Đây lm j vs những đứa nhà giàu sang sẽ ko đc yên thân đâu. Tại sao lại có hai từ đối phương nhê Thưa oi bà bà đến cứu tôi nhanh lên hử Tôi ghét anh Triệu Thiên Minh nhớ đấy

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Hợp Đồng

Lâu lâu mới có một buổi chủ nhật bán chè được yên tĩnh những ngày làm việc mệt mỏi ở trường đã khiến nó chán nản trong công việc tính toán. Vừa mới sáng sớm nó đã gọi Thưa dậy nấu chè để bán cả ngày làm Thưa bực mình lủn. Một tuần qua hai đứa bán chè cứ ngập ngưỡng ngày bán ngày không cho nên hôm nay những fan của mấy cốc chè đều tới mua mà á còn mua nhiều hơn bình thường là đag khácHôm nay tại nhà của Triệu gia mở một buổi tiệc để chiêu đãi khách nhân ngày chúc mừng sinh nhật lần thứ 20 của Thiên Minh. Vì biết chè của nó làm hợp vị nhiều người nên Minh đã đặt hợp đồng với nó trong buổi tối ngày hôm nay

_____xxx_____

8h sáng.....

Chiếc xe oto hàng hiệu của Thiên Minh đang đỗ trước cửa hàng của nó và Thưa. Minh từ từ bước đến chỗ nó

-Vy à tôi có thể nhờ cô việc này được không? Minh nghiêm túc nói

-Trời một người cao quý như anh Minh đây phải tới nhờ tôi một việc á haha à thôi được việc gì nếu tôi giúp được tôi sẽ giúp. Nó nói đùa rồi nghiêm giọng nói

-Tối nay tôi muốn cô làm chè cho khách ở tại nhà tôi với hợp đồng 100.000/1h được chứ? Minh nói

-Thôi được. Nó đồng ý

Minh quay vào trong xe lấy ra hai bộ váy dành cho nhân viên nhưng sang hơn đưa cho nó với Thưa rồi về. Bây h lượng khách đến lại một đông hơn lên hai đứa phải tập chung vào việc nấu chè cũng may là vừa nãy hai đứa vừa làm vừa nói chuyện nên cũng đỡ hơn

12h trưa....

Hai đứa nó bây h được giao nhiệm vụ rất vất vả và nó phải ở lại nấu chè và làm chè còn Thư phải đi giao chè cho mấy nhà hàng đã đặt trước lúc này thì chỗ của nó rất cần người làm cùng khách đến quá đông mà lại toàn đặt 5,6 cốc thôi cũng may lúc đó Minh đến vào làm hộ nó để xóa hết những cơn giận xấu của nó với Minh. Minh đến làmνος vô cùng ái ngại và ngạc nhiên nhưng thôi có người giúp là tốt rồi. Trải qua 20' đau quán chè đã được giải toả bớt người nên nó được nghỉ tay một lúc

-Cảm ơn nếu không có anh chắc tôi không chịu nổi mất khách đến đông quá cái Thư lại đi giao hàng haizzzz. Nó lý nhí cảm ơn

-Không sao đâu cô cũng đã đồng ý giúp tôi rồi còn gì. Minh nói cũng may là tâm trạng của anh ấy tốt nhè nếu không á còn lâu. Đúng lúc đó cái Thư về nhìn thấy Minh nó lại có một cái suy nghĩ đen tối khác cơ. Cùng lúc đó Minh phải về nên Thư nháy mắt trêu nó chả hiểu nổi

_____xxx_____

3h chiều

-Bà làm nhanh lên không trễ giờ đấy làm ăn phải uy tín. Nó giục

-Ừ cứ giục hoài. Thư bực mình khi nghe nó giục. Hai đứa đã dọn xong và nghỉ sớm để nhanh chóng tới nhà của Minh. Vào chuẩn bị trang phục xong hai đứa đứng chờ Minh tới đón. Chiếc xe của Minh đã đứng chờ sẵn để chở hai người đi lúc này đang là gần 6h. Hai đứa vào nhờ nhân viên đi mua nguyên liệu ,rửa nồi để nấu sẵn chờ khách đến là ăn. 30' sau hai đứa đã bắt tay vào việc nấu chè rồi. 7h đã tới hôm nay là sinh nhật của Minh nên Minh cũng không để ý nó sát sao được. Chỉ có điều là hai đứa nó cứ bị xinh nên được nhiều người để ý tới

-Dạ con mời cô}

-Dạ em mời anh} hai đứa nhí nhảnh mời khách. Tiếng nói nụ cười của nó đều làm cho mọi người say mê sau khi ăn xong là đến phần giao lưu ca nhạc dành cho tất cả mọi người. Phần này là phần nó thích nhất nó chờ khi nào đến gần cuối nó mới đặt bài hát. Nó vào mặc một bộ váy màu hồng nó đem theo cọc tay

10' sau.....

-Dạ sau đây tôi xin trình bày bài hát " Như ngày hôm qua " của Sơn Tùng MTP

"Cuối con đường là bầu trời xanh âm êm....." Những câu hát thật là hay làm cho bao nhiêu người mê say và thích thú. Giọng hát trầm bổng cao và trong của nó chẳng khác gì như một ca sĩ. Ai cũng vỗ tay thật to hình như ca khúc của nó là hay nhất" Mỗi như ngày hôm qua" là câu kết của bài thật có ý nghĩa từ đầu khi hát đến giờ Minh luôn nhìn từng hành động của nó mà không chớp mắt.

10h đêm

Khi buổi chúc mừng đã tan nó và Thư quay trở vào công việc dọn dẹp rồi nhanh chóng về về hai đứa đang bê một đồng hồ đi rửa nhưng Minh đã ngăn lại

-Tôi có một hợp đồng nữa muốn trao đổi với cô. Minh nói

-Hợp đồng nào nữa nói nhanh tôi còn về. Nó tức giận

-Tôi muốn cô có thể làm nhân viên ở nhà tôi trong các buổi lễ tiệc khác hai người sẽ là nhân viên cấp cao trong nhà tôi với giá 300.000/1h nhè. Minh trao đổi hai đứa đồng ý và Minh đã đưa hai đứa nó về nhà. Bây h hợp đồng đã được trao đổi nó sẽ không phải ghi sâu tên đối phương đáng ghét kia nữa có khi sắp sửa phải gọi là cậu chủ chứ chẳng chơi. Nó và Thư chỉ có thể bán chè vào buổi trưa thôi chứ thứ bảy chủ nhật chắc vẫn phải đi làm như bình thường haizzzz

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Vô Lý

u-Ha: thật ra là đúng nhưng làm gì có ai biết đâu các bạn phải tìm hiểu ở các chương sau nhè !

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 6: Có Tình Cảm

Lại quay lại truyện hôm trước nó đã giận Minh vì luôn làm phiền nó. Từ ngày hôm ý nó không còn quan tâm hay nói chuyện với Minh nữa. Cũng từ việc này mà Minh phải đề nghị tạm gác lại chuyện của Ngọc Anh. Mấy hôm nó xin nghỉ rồi Minh sợ nó bệnh nặng nên đến thăm nhưng tới nơi vẫn thấy nó đang làm chè bán. Còn Minh thì cứ ngẩn hết người ra khi thấy nó vẫn vui vẻ bình thường. Nhưng khi nó nhìn thấy Minh nó lại không tức giận mà còn vui vẻ mời vào. Đến lúc này Minh càng thêm ngỡ ngàng người không hiểu chuyện gì đang xảy ra. -Sao mấy hôm nay tôi không thấy cô đến trường? Minh hỏi

-Học mệt thì tôi phải nghỉ chứ. Nó nói

-Thế sao cô không nói phải để người khác quan tâm lo lắng. Minh bơ vơ nói một mình

-Ai quan tâm lo lắng cho tôi? Nó hỏi

-À không. Minh gãi đầu cười

Bây giờ đã là buổi trưa rồi. Người đổ xô vào cái quán này lại càng đông hai đứa làm không nghỉ tay một chút nào mệt thật. Ấy vậy mà anh chàng của chúng ta vẫn ngồi đây từ này một cốc vẫn còn chưa hết. Thấy hai đứa mệt Minh đi tới phụ giúp họ. Nó nhìn Minh rồi cười quay trở vào làm việc tiếp. Thấy nó mời Minh lại để cho nó nghỉ một lát rồi để mình làm chè một lúc. Thấy Thư ngồi mãi trong bếp lửa nóng Minh lại bảo Thư nghỉ một lát Minh sẽ đun hộ cho. Khách hàng ai cũng khen là anh chàng này phong độ thật.

30' sau

Khách bây giờ đã vãn ba người đều được nghỉ trong lúc này. Trước khi đi Minh đã mặc một chiếc áo trắng mà giờ đây mồ hôi mồ kê ướt hết áo lại còn dính than ở trên người nữa. Nó nhanh chân chạy vào trong nhà lấy ra một chiếc áo trắng do chính tay nó may (Su-Ha.mấy bạn lên nhớ là chiếc áo trắng này cả nam cả nữ đều mặc được nha) Nó đưa cho Minh để Minh thay vì cả buổi hôm nay hầu hết mọi việc đều Minh làm cả. Minh cầm lấy chiếc áo rồi thay. Ôi trời khi thay áo anh chàng của chúng ta mới chất làm sao í cơ tay cơ ngực quần quần. Lại còn có sáu múi nữa chứ ôi trời ơi. Nó cũng phải ngây ngất khi nhìn thấy Minh. Khi thay xong nó bảo Minh đưa cho nó chiếc áo đó để đem giặt trả

-Mai cô có đi học không? Minh hỏi

-Chắc có nghỉ nhiều rồi cũng phải đi chứ. Nó nói

Minh không nói gì nữa rồi về. Minh hình như đang có một cái gì đó rất muốn nói nhưng chưa đến lúc.

-Vy này bà thấy hôm nay anh ta thế nào? Thư hỏi nó

-À thì tốt bụng vui vẻ, tóm lại là nổi trội hơn mọi hôm. Nó nhận xét một cách tỉ mỉ

-Chết rồi có nhà hàng đã đặt 100 cốc đó làm nhanh 1 giờ là phải đưa cho người ta rồi mà bây giờ đã là 11 giờ rồi. Nó sùng sốt nói và quay vào việc làm. Nhưng cũng không có gì khó chỉ việc nấu chè rồi đem vào khay cho người ta thôi lên cũng nhàn chứ không phải là không. Gần 1 giờ đến lượt nó đi giao. Nó lấy chiếc xe đạp đi nhanh trên đường đi nó gặp một cậu bé ăn xin cùng với cha của mình thấy làm đau xót cho cậu bé nó cầm hai tờ 500.000 đưa cho cha cậu rồi đi tiếp. Khi đi nó cảm thấy như có ai đang theo dõi mình quay lại thì không thấy ai. Đó là anh chàng của chúng ta ấy mà anh luôn theo dõi nó suốt cả buổi sáng nay nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi Minh rất vui vì nó. Giao hàng xong nó đạp xe về để giặt chiếc áo cho Minh để mai đem trả. Buổi chiều hôm đó hai đứa không bán chè. Ở nhà chuẩn bị để mai đi học

Sáng hôm sau.....

Đúng 6h30' nó và Thư cùng chiếc áo đi đến trường. Nó định trả chiếc áo vào cuối buổi học để tránh sự trêu đùa của bạn bè

Tùng...tùng...tùng

Tiếng trống đã vang lên tất cả học sinh vào lớp học. Hôm nay chắc là ngày ít việc nhất chỉ có mỗi già soát lại tất cả các thành tích của sinh viên trường đạt được làm xong rồi về. Thư hôm nay được nghỉ lên quay về bán chè trước lát nữa nó về rồi bán. Công việc kéo dài trong vòng 2 tiếng nên được về. Khi về nó hẹn Minh ra ngoài cổng trường nhưng Ái Ngọc luôn tìm cách để cho Minh cách xa với nó hậu là Ngọc toàn nhận được sự từ chối của Minh từ đó cô ta đem hận trong lòng. Khi hầu hết tất cả các học sinh đã về hết nó đem trả Minh chiếc áo trắng đã được nó giặt và là sạch

-Cảm ơn anh vì đã giúp tôi hôm qua. Nó ngượng ngùng cảm ơn

-À không có gì. Minh nói

-Tôi.....tôi..... Minh ấp úng

-Anh làm sao thế. Nó hỏi

-Anh thích em. Minh nói nghiêm túc rồi nhìn vào mắt nó nói. Điều này làm cho nó vô cùng ngạc nhiên mặt nó bắt đầu đỏ lên. Nó chạy quay lưng đi về

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Lòng Đố Kị

Quay lại truyện hôm trước ở chương 6 anh chàng hotboy của chúng ta đã nói thật lòng mình về tình cảm của anh đối với nó và làm cho nó ái ngại bỏ đi. Nhưng cả hai đang nói chuyện lên cũng không để ý xung quanh cho lắm xem ai có nghe lén hay nhìn trộm mình không. Đó là Ái Ngọc cô ta đã tìm mọi cách để ngăn cản khi nghe hết toàn bộ câu chuyện cô ta đã đem lòng ghen tị và đã quyết tâm tìm mọi cách để trả thù. Sáng hôm sau là chủ nhật lên Minh đã mời nó và Thư đi ăn tại một nhà hàng sang trọng có tiếng trong thành phố. Nhìn ngoài thôi đã thấy sang trọng rồi màu vàng kim lấp lánh sáng loá cả khu. Vào trong lại còn đẹp hơn trang trí hài hoà với thiên nhiên khung cảnh ấn tượng. Nhưng nó vẫn không hài lòng khi thấy Minh chọn nhà hàng quá phung phí không đúng với tính cách của nó. Ba đưa ngồi bàn số 21. Thật không may là hôm nay Ngọc cũng đi ăn ở đây cô ta bước vào với một cách rất sĩ diện và ra vẻ thiên kim tiểu thư lắm. Khi nhìn thấy ba người cô ta cảm thấy trường mắt lên đi đến bàn ăn của ba người

-Ủầy hôm nay hai cô bán chè nhà ta cũng có tiền để đi ăn ở một cái nhà hàng sang trọng và nổi tiếng như thế này ư ngạc nhiên thật đấy. Cô ta nói mỉa rồi cười một cách chê bai

-Ừ cũng may là bọn này kiếm đủ được một số tiền lớn cũng đủ để đi ăn rồi may là có ba người chứ một người chán lắm. Thư nói

Cô ta tức tối mắt đi đến bàn số 22 cạnh đó gọi nhiều món ngon cho ba người thêm. Nhưng nó Minh và Thư không gọi món đắt tiền như thế mà gọi những món tốt cho sức khoẻ. Thấy ba người ăn vui vẻ cô ta lại không chịu được đi đến chỉ tay vào mặt nó. Nó cầm chiếc gương soi rồi cười

-Cám ơn Ngọc nha miệng tôi dính kem trông buồn cười lắm à. Nó nói rồi lấy khăn lau

Cô ta bị chơi sô một ván lên vô cùng tức giận lợi dụng lúc nó đi vệ sinh cô ta liền chạy theo. Khi nó đi vệ sinh xong cô ta đã chờ nó ở ngoài rồi

-Mày dám dụ dỗ người yêu tao à. Nói rồi cô ta nghiêng răng tát nó hai phát định tát tiếp nhưng Minh đã kịp thời ngăn cản

-Ngọc em làm gì vậy. E không được phép làm thế vì Vy là người yêu anh. Minh nói nghiêm giọng rồi đỡ nó trả tiền rồi đi về

Giờ này đã gần 8h rồi lên hai đứa chuẩn bị đi mua bánh mì và mấy đồ vặt để ăn trưa hôm nay đổi món chuyển sang ăn bánh mì. Hôm nay đến lượt nó đi mua nhưng vừa ra đến cổng đã bị một chiếc xe oto lạ đưa đi mà không ai hay biết. Chờ mãi mà không thấy nó về Thư liền đi tìm nhưng hỏi bà Dần bán bánh mì mà hai đứa thường mua bà lại bảo nó chưa ra đây và cũng chưa mua bánh mì. Thư hốt lắm liền gọi điện cho Minh. Hai người chạy đi tìm nó nhưng cũng không tìm thấy. Chẳng lẽ nó bị bắt cóc hai người liền đi về hỏi người xung quanh xem thì có người nói là chiều có một chiếc xe oto biển số là JKO54210 đến đây rồi thấy nó lên xe tưởng là bạn bè đi chơi. Câu nói đó Minh liền nhớ ra biển số xe này là của Ngọc. Minh nhanh chân tìm đến nhà Ngọc hỏi

-Con bé đó quan trọng với anh đến thế à mà anh phải quan tâm đến nó. Ngọc hỏi

-Đừng em giấu Vy ở đâu thả cô í ra. Minh nói

Cô ta tức lên nhưng vẫn cố chịu

-Không bao giờ em nói cho anh đâu. Cô ta nói. Minh và Thư liền đi về chờ xem khi nào cô ta ra ngoài thì đi theo. Đúng như vậy khoảng 6 giờ tối cô ta ra ngoài và đi vào một bãi bỏ hoang từ lâu. Minh và Thư đi theo đến đó

-Tao sẽ dạy cho mày một bài học để mày nhớ. Cô ta trợn mắt nói

Chát.....chát.....chát

Ba phát tát cô ta dùng hết sức để đánh nó thật may là Minh và Thư đã đi đến và cứu nó

-Ngọc cô với tôi từ bây giờ sẽ không còn quan hệ gì nữa tôi đã tha cho cô bao nhiêu lần rồi mà sao cô dám đánh cô ấy ra nông nổi như thế này đúng là lòng lang dạ sói. Minh nổi cáu rồi đi về. Những câu nói Minh vừa nói cô ta coi như là không có gì cho dù thế nhưng lòng đố kị của cô ta vẫn còn một con người ác độc vô lương tâm thì làm sao mà có được sự yêu thương của mọi người được haizzzz

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!!!!!!

Hết c7

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Bắt Cóc

Hôm nay là 1 cái ngày vô cùng có ý nghĩa đối với nó đó là ngày nó tròn 18 tuổi cái tuổi đẹp nhất cả ngày hôm nay nó rất vui và phấn khởi đến lớp nó chạy loạn xạ đi mời mấy đứa bạn rồi haizzz quay trở lại sáng hôm nay đã vừa mới nói đến là đã biết cái cô Ngọc kia rồi người đầu mà ăn ở thất đức suốt ngày đi theo dõi người khác thế chắc không biết ngược rồi sợ cũng không là người tốt đẹp giangs nay ca học của nó vào tầm khoảng 10h gì đó nên nó cùng Minh và Thư đi đặt bánh sinh nhật để chuẩn bị cho buổi tối hôm nay. Cái nhà hàng Minh đặt to thật nhìn phải sang trọng lắm sao í. Bánh gato ở đây ngon thật sợ phải ăn hai ba cái mới đỡ thèm (Su-Ha: bụng mấy cj không đầy à ăn thì phải bảo em nữa nha không được ăn mảnh đâu hihi) Cái đôi này cứ bán lấy nhau cơ điều này lại càng tức tối hơn trong lòng cái cô Ngọc kia khiến cô ta tức tối lắm

-Tối nay cứ mời bạn em ăn ở nhà hàng này đi anh trả tiền đừng lo nha?-Minh ân cần hỏi rồi thanh toán tiền phục vụ trước

-Ồ tôi....tôi....cảm ơn.-Nó ngược ngạo lí nhí đáp lại mặt bắt đầu trở lên đỏ hơn khiến tăng vẻ xinh xắn của một cô gái tuổi 18

Minh cứ anh anh em em khiến Ngọc không khỏi tức tối ghánh tị cô ta nắm chặt bàn tay rồi trợn mắt nhìn nhưng ba người dường như không biết gì. Cô ta dường như đã sắp xếp một kế hoạch gì đó chắc chỉ mỗi cô ta và đồng bọn trung thành biết thôi ai chả biết cô Triệu Ái Ngọc nhẫn tâm như thế nào mà

Kế hoạch dường như đang bắt đầu thực hiện cô ta trầm lặng lấy xe của mình đi (Su-Ha: không biết chuyện gì sắp xảy ra đây haizzz) Một lúc sau ba người đi về để chuẩn bị đi học. Đến chuyện vừa nãy rồi nó đi mời loạn xạ định xem Ngọc đầu nhưng lại không thấy cô ta hôm nay hình như cô ta nghỉ. Giờ học đã kết thúc Minh nó và Thư đi về nhanh để nấu chè trước chuẩn bị cho bữa tối ngày hôm nay (Su-Ha: Nhớ nha cái nhà hàng này cũng mua chè của chúng nó nên tụi nó đang cố gắng làm nhiều chè vì chắc ai cũng biết tối quán chè và vị chè của hai đứa rồi ai mág chẳng biết cô Tiểu Vy và cô Minh Thư mà làm chè ngon thế còn gì nữa. Quán Chè này nổi tiếng nhất thành phố còn gì. Nhìn bé thôi nhưng mà ngon lắm chắc ai vừa ăn cũng mê luôn hi hi

3 giờ chiều....

Thấy đói lên nó đi mua bánh mì về để hai đứa cùng ăn. Vừa ra đến cổng đã thấy một chiếc ô tô màu đen đến đưa nó đi chả ai biết vì họ cứ tưởng là bạn bè của nó nên không để ý cho lắm ai ai mà dám bạo gan đến thế. Lần trước Ngọc đang đưa nó đến một căn nhà hoang đã có người biết nên bây giờ có thay đổi địa điểm đến nơi khác để hành hạ nó. Lần này địa điểm sẽ là một căn nhà nát ở trên rừng cũ. Quay trở lại Thư chờ mãi không thấy nó về liền hốt hoảng đi tìm. Thư và Minh đã bắt đầu nghi ngờ Ngọc vì sáng nay cô ta không có nhà chắc cô ta đã âm mưu kế hoạch này rồi Hai người đi tìm Ngọc nhưng đến nơi hai người thấy cô ta nằm trên giường như người bệnh. Chắc là hai người không thể nào ngờ Cô ta đã dựng mọi chuyện cả.

-Ngọc em bắt cóc Vy đúng không?-Minh nghiêm nghị hỏi

-Sao lúc nào anh cũng muốn đòi tội cho em nè từ sáng đến giờ em bị ốm có đi đâu đâu-Ngọc suýt soát lau nước mắt với vẻ mặt đau đớn. Hai người đi luôn đi tìm nó. Sau khi đi Ngọc đã cười một cách vui mừng dường như kế hoạch của cô ta đã hoàn thành được một nửa

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Tôi Là Ai?

Su-Ha: xin lỗi các độc giả nhà tuần này bận học quá không có thời gian đăng truyện nữa thành thật xin lỗi nha chương hôm nay cũng giống như là phần hai của chương 8

Quay trở lại truyện hôm trước cái đã. Minh và Thư lúc này đang sốt ruột đi tìm nó. Người lo lắng nhất không có ai khác chính anh ấy Triệu Thiên Minh ấy mà. Cũng may là qua năm ngày sau ông trời cũng không phụ lòng người hôm nay có một người đàn ông có dáng nông dân. Khi hai đứa đi đến hỏi anh ta thật thà nói luôn hôm trước tôi có thấy một chiếc xe oto mới tinh đến đây tôi thấy có đem theo một cô gái chừng tuổi cô gái này này vào trong giữa cánh đồng kia kia chúng tôi tưởng là đang đóng phim nên mấy hôm nay không để ý cho lắm ở đó có một căn nhà gỗ bị bỏ hoang hai người cứ đi vào đấy mà tìm! Nghe xong hai người chạy nhanh vào trong cánh đồng đó đi mãi một quãng đường dài vài phút sau họ đã nhìn thấy căn nhà gỗ đó. Ở đấy có rất nhiều người trông giống xã hội đen đang đứng ngoài canh gác. Cũng may là Minh có võ lên chạy lên đánh nhau với mấy người đó còn Thư thì phải đứng gọn vào một chỗ khác nếu không bọn họ bắt làm con tin thì chết nữa

khoảng 15' sau.....

Minh đã giải tỏa được bọn người đó. Minh và Thư nhanh chóng chạy vào không ngờ trong đó vẫn còn người. Mấy người đó ghi cô nó rồi lùi lại. Minh chạy tới đánh nhưng không ngờ tên con trai cầm đầu đẩy mạnh nó vào trong góc không ngờ trúng phải thanh gỗ to khiến nó bất tỉnh. Minh thấy thế muốn chạy ra nhưng anh phải dẹp nốt mấy tên này thì mới yên được. Minh và Thư nhanh chóng đưa nó vào bệnh viện gần đấy. đường như Minh cũng đang có một chút hi vọng và một chút tuyệt vọng gì đó

Nửa tiếng sau.....

khi đã băng bó vết thương cho nó xong bác sĩ đi ra lắc đầu đôi sắc mặt

-Cô bé này đã bị mất trí nhớ vì bị va đập mạnh ảnh hưởng đến dây thần kinh. Bác sĩ buồn rầu nói

-Hả, cái gì bệnh viện của ông nói có chính xác không đấy ông có tin tôi cho người san bằng cái bệnh viện này không. Minh sốc không chịu được la lớn tiếng còn Thư thì khóc buồn cho nó rồi chạy ra can Minh

Bác sĩ không nói gì rồi đi tiếp.

-Thôi anh đi vào thăm Vy đi. thư kéo Minh lại rồi đi vào thăm nó

.....

-Vy Nhi tỉnh lại đi sao những kỉ niệm đẹp của anh với em lại có thể biến mất nhanh đến thế? Minh gọi nó có vẻ từ trước đến nay chưa có ai gọi nó là Vy Nhi nữa chắc là do tình yêu đã làm cho điều đó xảy ra

Vài phút sau nó tỉnh dậy nhau mà nhìn chăm chăm vào hai người

-Mấy người là ai mà dám vào phòng của tôi đi ra ngay? Nó nhìn một cách xa lạ rồi quát lớn

-Vy Nhi em không nhận ra anh à anh là Thiên Minh mà em quên anh à? Minh ngạc nhiên nói rồi hỏi nó một cách nói như người mất hồn

-Thiên Minh....Minh nào nhờ tôi đâu quen anh, anh nhận nhầm rồi. Nói rồi nó gạt tay Minh ra

Minh không chịu đựng được nữa rồi anh kể một loạt những kỉ niệm những bức ảnh của anh với nó. Nhưng nó chả hiểu một cái gì cả. Nó vẫn ngẩn người ngờ ngác hỏi câu hỏi đó "Tôi là ai???"

-Em là Đặng Tiểu Vy, Vy Nhi của Thiên Minh này cơ mà sao em lại lơ đãng xử với anh như vậy anh có gì không tốt mà ông trời lại muốn chia cách đôi ta như vậy??? Minh lắc đầu nói anh lúc này đang rất tuyệt vọng không còn cái gì là hi vọng nữa.

nó vẫn thế cứ ngờ ngác chả hiểu một sự việc gì đang xảy ra cả

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Em Thay Đổi Nhiều Rồi?

su-ha.nói tiếp chương 9 nha!BẠN HỌC QUÁ TRANH THỦ THỜI GIAN TẠO CHÚC CÁC BẠN ĐỌC TRUYỆN VUI VẺ

Tại nhà của Ngọc.....

-Tôi đã cảnh cáo cô rồi sao cô không thay đổi tôi không chịu được cô nữa đâu,cô đừng tưởng là bố cô là đối tác của tôi thì có thể làm gì thì được nhé!-

Minh phần nộ nói rồi anh thay đổi giọng nói của mình

-Ơ,anh bị làm sao thế em có làm gì đâu?-Ngọc bấu môi một cái rồi cãi lại

-Cô tưởng là 2 triệu của cô có thể hơn được 10 triệu của tôi à?-Minh lấy dẫn chứng

-Ơ....ơ-cô ta không nói được lời gì.

CHÁT....CHÁT.....

Hai cái tát hẳn 5 ngón tay của Minh.Đó là tại vì thời gian vừa qua anh đã rất ức chế khi thấy nó bị mất trí nhớ bơ anh suốt thời gian vừa qua.

-Tôi và cô từ bây giờ kể cả anh em bình thường thôi cũng không phải nữa?-Nói rồi anh đi về nhà

Ở nhà Minh...

Từ lúc nó xảy ra chuyện đến giờ Minh chả còn vui vẻ như trước.Dù cho nó bị mất trí nhớ nhưng nó vẫn đi học bình thường học vẫn như trước nhưng mà nó trở lên khác xưa hơn vì bây giờ tính cách nó trở lên buồn bực bình tĩnh nghịch hơn trước.

-Minh cái đứa lần trước cô nhờ cháu hỏi thăm hộ cô cháu đã hỏi chưa?-Tiếng của cô Trịnh hỏi

-Dạ...."....."-Minh kể lại toàn bộ sự việc cho cô Trịnh nghe.

Nghe xong cô Trịnh mừng rỡ nhưng có phần không chắc chắn

-Cô biết một cách để biết xem nó có phải là người cô muốn tìm hay không?-Cô Trịnh tỏ vẻ suy tư lắm rồi quyết định ra một kế hoạch.

Minh cùng cô Trịnh đến bệnh viện để xét nghiệm máu.Lúc này thì nó đang ngủ trong phòng lên cũng dễ làm hơn

Việc xét nghiệm máu phải kéo dài đến ba ngày nữa mới xong lên ba ngày nữa mới đến lấy được.Có Trịnh và Minh cũng ra về để Minh còn đi học

Ở trường.....

-Vy à, em có thể đừng làm tổn thương anh như thế được không?-Minh buồn bã nói với một cặp mắt vô vọng.

Nó nhìn Minh một cái rồi bấu môi

-Anh nói thế là thế nào?-nó hỏi một cách trong trẻo trẻ con như một con người khác vậy

Nói xong nó bỏ đi quay ra chỗ đám con trai khác điều này lại càng làm Minh đau đớn hơn nhưng anh không biết một sự thật.....

Trong suy nghĩ của Minh thì nó đã thay đổi.Thay đổi một cách đột ngột.Tại sao lại đẩy dọa anh như vậy?

Cứ như vậy cả buổi học hôm nay Minh không nói chuyện với nó một lời nào cả(Su-Hà:chắc nhưng các bạn cứ chờ xem ha)

Sáng hôm sau.....

Trong bệnh viện.....

-Sao cái Vy đúng là co.....con cu...của cô?-Cô Trịnh ngạc nhiên vui sướng

-Thật ạ nhưng mà bây giờ Vy đã thay đổi rồi không còn giống lúc trước nữa đâu ạ tính cách của nó khác hẳn lúc trước cô ạ.-Minh buồn rầu nói trong nửa buồn nửa vui

-Chuyện này thì không cần nói cho ai biết đã để từ từ rồi nói sau cũng được việc của cháu với nó cô sẽ sắp xếp lại sau bây giờ cháu chỉ cần chăm sóc nó thật tốt là được rồi?-Cô Trịnh bàn bạc với vẻ mặt suy tư

-Dạ vâng cháu cũng nghĩ thế? -Minh trả lời thản nhiên như đang vui trò lại

Hai cô cháu đi về hôm nay cũng là ngày nghỉ lên chắc nó và Thư ở nhà bán chè nhưng tại sao có mỗi Thư được nó tỏ vẻ thân mật hơn khó hiểu.Minh quay xe đi về quán chè của hai đứa để cô Trịnh đi tạm xe taxi về.Đến nơi đã thấy nó vui vẻ nói chuyện với mọi người khác một cách vui vẻ điều này lại càng làm Minh nghi ngờ hơn trong đầu Minh luôn có một câu hỏi tại sao anh là người quan trọng nhất mà nó lại không ấn tượng nhiều đến vậy.Đỗ xe lại

xuống chạy đến chỗ nó và Thu

-Vy à,em khỏi rồi à?Em có nhận ra anh là ai không?-Minh níu tay nó hỏi như đang cầu xin

-Sao anh cứ bám theo tôi như vậy nhè.-Nó cong môi lên nói

-Thôi,Thu nói vậy càng làm Minh nghi ngờ hơn với trí thông minh của mình chắc anh sẽ nhận ra điều đó đã lộ bí mật là gì các bạn hãy đọc phần sau nha

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Bí Mật (Nói Đúng Hơn Là Sự Thật Của Trò Đùa)

Hiện tại đang ở quán chè của nó và Thu.....

Khi Minh nghe thấy từ "thôi" của Thu Minh đã có sự nghi ngờ với trí thông minh của anh thì anh đã nhận ra được cái bí mật này rồi.

-Vy, em trở lại đi đừng có làm thế nữa anh biết được rồi em không cần giả bộ đâu.-Minh nghiêm giọng lại nói một cách rất thẳng thắn.Điều này đã làm nó sợ nhưng tính cách bướng bỉnh của nó giờ đây thì.....

-Tốt thôi anh đã nhận ra thì tôi cũng không phải nói dối anh làm gì cả.Nó nói một cách không muốn hiểu cảm giác của ai cả

-Vy à sao em lại có thể nói với anh như vậy em đã quên những kỉ ức tốt đẹp của anh và em rồi sao?Minh thần thờ rồi hít sau một cái rồi quay ra nhìn nó.
những cái kỉ ức đẹp của nó và Minh đâu cả rồi.Họ từng có những kỉ ức rất đẹp mà.

Ngày 16 tháng 7 năm 2003

-Anh có một nơi muốn dẫn em đến, em có muốn đi không?Minh hỏi một cách chu đáo với nó

-Thật không?Thế thì chúng ta đi?Nhanh nhanh?Nó mừng quýnh lên muốn nhanh chóng đi chơi luôn,vì hôm nay Thu đi chơi với bạn trai của mình lên nó mới ở nhà để đi chơi cùng Minh (chỉ nghĩ đến việc đi chơi là giỏi)

-Anh định đưa tôi đi chơi ở đâu?Nó hỏi Minh

-Bí mật.Minh nói

Sau một lúc ,cuối cùng hai đứa cũng đến nơi.Ở đó là một thảo nguyên vô cùng đẹp,đồng cỏ xanh bát ngát cả một vùng.Trên thì có một cái nhà sàn đã trang trí và cả đầy đủ các tiện nghi ở đó rồi

-Woa, đây là ở đâu mà đẹp quá vậy?Nó hỏi

-Đây là nơi mà anh luôn đến khi buồn,nó có thể làm con người ta hết buồn,em có thích không?Minh hỏi nó

-Tất nhiên là thích rồi tôi thích một mình ở nơi yên tĩnh như thế này.Nó vui sướng trả lời.

-Thật à?Minh hỏi thêm lần nữa

-Tôi đã nói là thích rồi cơ mà sao anh hỏi nhiều thế nhè.Nó bắt đầu tức giận

-Thế thôi anh không nói nữa đâu,vợ cứ yên tâm.Minh nói trong cái sự hài hước

-Ai là vợ anh chứ.Nó chu môi lên nói

-Em chứ ai.Minh nói

Hai đứa cứ đùa nhau suốt từ cánh đồng này đến cánh đồng khác mệt chết đi được.Công nhận là hai đứa hợp nhau thật đấy.Đuổi nhau suốt cả buổi không biết mệt là gì mà. Đúng là một cặp có khác ,hết đuổi nhau lại quay ra chơi vẽ lên mặt nhau haizzzz.

Hiện tại thì.....

Nó chạy đi rồi xả hết nước mắt ra.Minh chạy theo nó

-Sao em cứ trốn tránh anh thế vậy?Minh hỏi

-Nó chỉ là trò đùa thôi.Nó thân nhiên trả lời

Minh thật sự không hiểu nó đang nghĩ cái gì nữa.Tại sao nó phải làm như vậy trò đùa sao trò đùa đó có thể làm cho một con người luôn yêu thương lo lắng cho nó,nó đã làm tổn thương người ấy. Sự thờ ơ càng làm cho Minh phải đau lòng thêm.Tại sao nó phải làm thế hay nó còn có một lí do nào khác nhưng dù có lí do nào đi chăng nữa thì nó cũng phải nói rõ ràng chứ.(Su-Ha:cj phải nói rõ chứ không để anh í và mọi người lo lắng thì sao,cj phải mạnh mẽ lên chứ,haizz)

-Anh cũng phải hiểu cho tôi chứ?Nó chu môi lên nói rồi bĩu xuống một cái trông đáng yêu thật nhưng có chút nghiêm túc trong đó.

-Thế nỗi khổ của em là gì nói cho anh nghe xem nào có gì anh sẽ giúp em?Minh hỏi

-Anh không cần biết vì đây là nỗi khổ của tôi.Nó nói

dù nó cho rằng đây là trò đùa nhưng tại sao nó không nói ra sự thật mà cứ im lặng .Con người thay đổi nhanh thật có ai ngờ trước được đâu.Có người đã từng có quá khứ lẫn hiện tại rất đẹp cơ mà tại sao lại xảy ra cuộc tình ngang trái thế này.Tất cả là tại trò đùa,chính trò đùa đã làm thay đổi chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Sự Thật (1)

Nó càng ngày trở lên tệ nhạt với Minh hơn.Nó dường như không quan tâm đến mọi thứ ở Minh ngày trước nó quan tâm đến Minh thế nào thì bây giờ nó bỏ mặc Minh như thế.Cạch.....cạch

Tưởng ai hoá ra là Thư.

-Này chả lẽ bà lại đi đối xử với Minh như thế à?Thư nói

-Chuyện nó là thế cứ để cho nó trôi qua đi đừng lo nghĩ gì nữa tôi mệt lắm rồi.Nó nói bằng cái giọng bắt cần đòi nghe chả lọt tai gì cả.

-Sao bà lại có thể đối xử với anh ý như vậy dù thế nào thì bà cũng phải nói cho anh ý một tiếng chứ sao lại để cho người ta phải lo lắng chứ,tôi khuyên bà một câu nhé :yêu một người mà có cái lý do gì ngừng yêu nữa tốt nhất là ngừng yêu đi chứ yêu cái kiểu này thì sớm già. Thư nói làm tỏ ra lời nói của mình sau câu nói này giống i như người lớn đang khuyên con của mình vậy ra đáng phết đấy chứ chẳng chơi đâu

Nó im lặng một lúc,rồi chần chừ suy nghĩ một lúc rồi quay đi làm như chưa xảy ra chuyện gì vậy.Cái thái độ đó càng làm cho người khác bức mình thêm không hiểu sao nó lại ương bướng hơn lúc trước quá nhiều thời xưa nó đâu có thể thay đổi một cách xuông dốc không phanh

Hai đứa nó hôm nay được nghỉ lên hai đứa nó bán chè để có tiền mua quần áo và giày dép.Công nhận là lâu không bán nên mấy hôm nay đông khách đến nỗi chật kín cả quán và cũng là chủ nhật lên nhiều người đến ăn nữa

-Cho chị 3 cốc

-Cho em 5 cốc.

.

.

.

Hai nay hai đứa tha hồ mà làm mọi ngày thì chỉ có học là học thôi cuối cùng cũng có một ngày làm việc khá mệt và có thời gian giải lao đầu óc

-Ê,tôi chờ mãi hôm nay mới thấy bà bán chè hai đứa này cứ như là cho thuốc mê vào chè í vừa ăn xong đã cảm thấy thèm và muốn ăn nữa rồi.Tiếng của Tuyết Chinh vang lên ở cái góc đối diện với quán của nó với Thư

-À hôm nay đẹp trời nên bán với cả lâu không bán lại thấy ham muốn hi hi.Nó cười hở lợ hai hàm răng trắng tinh với cả một cái răng khểnh à nhầm răng duyên

-Bán cho tôi 10 cốc.Tuyết Chinh nói

-Bà chờ tôi một lát .Nó và Thư đồng thanh nói

15' sau.....

Cả ba người đã tới trường trong khi đó Thư phải làm công việc soạn thảo giúp ban giám hiệu để làm gì í hình như là đề cương ôn tập vì Thư giỏi nhất là công việc soạn thảo và à bí mật không được bật mí còn nó và Minh thì đi lên phòng hội đồng làm việc tiếp(việc mọi hôm).Nó bây giờ thì không còn cách nào để gỡ ra khỏi Thiên Minh được vì hình như bây giờ Thư đang cố tình làm họ thân thiết hơn.TÍT TÍT chuyển tin khác

À hôm nay phòng hội đồng lại nhận thêm một học sinh nam mới về trường

Cậu đó tên là Bảo Nam

GTNV:Phùng Bảo Nam 21 tuổi là một người dễ tính vui vẻ,hoà đồng,có mơ ước trở thành diễn viên , là con trai của ông Trịnh(người này cũng là cha của..... à quên không nói được các bạn cứ theo dõi hết rồi sẽ biết nha)

Tùng.....tùng,tùng

Trống vào lớp cái người này đến cũng là một lợi thế cho nó để làm Minh quên nó đi

-Anh Nam cũng đến đây học à?Minh gọi

-Ừ bố mẹ anh cho anh đến đây học một thời sau đó đi du học.Bảo Nam nói

Thấy hai người vui vẻ với nhau chứng tỏ có quen biết lên nó chưa dám thực hiện kế hoạch

Khi tan học.....

Nó gọi Thư vào quán nước nói chuyện.

-Tại sao bà biết tôi không muốn để Minh thiệt thòi vì tôi nghèo không xứng với anh ấy?.Nó hỏi Thư

-Tôi nghe được khi bà đang ngủ bà cứ lẩm nhẩm nói[Minh ơi cho em xin lỗi em không xứng với anh]Thư kể lại

-Thật à?Nó hỏi tiếp

-Ừ.Thư nói

-Tôi đang có một kế hoạch nói cho bà nghe này(.....).Nó kể cho Thư nghe

Ôi trời nó có biết đâu là kế hoạch nó nói đều đã có người nghe thấy hết rồi

-----Hết c12-----

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ *Sự thật* vẫn còn một chương sẽ biết được sự thật sau chuyện này mong các bạn ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Sự Thật (3)

Có người đã nghe thấy nó nói chuyện với Thư. Thật ra chính là Thiên Minh khi anh vỗ vào vai nó thật ra là anh đã gắn con chip ghi âm vào tóc nó

Anh chạy nhanh ra xe ô tô lái xe đến trường vì hôm nay là thứ ba lên phải đến trường.Ôtô bắt đầu chạy xe nhanh,Minh có vẻ rất hồi hộp muốn làm rõ sự thật đó để nó và anh có thể tiếp tục bắt đầu lại một tình yêu hạnh phúc đó.Sau 5' cuối cùng Minh cũng đến trường,anh chạy một mạch đi tìm nó nhưng chả thấy nó đâu cả,chạy một dãy,hai dãy,ba dãy,bốn dãy chả thấy nó đâu cả,lúc này anh hốt hoảng lắm

Tưởng gì chứ tối qua hai đứa đi ăn uống với nhau lên ngủ quên mãi gần vào lớp mới dậy.Hai đứa bị phạt lau dọn phòng vệ sinh nữ thế là toi mất buổi học phải đi dọn vệ sinh không công.Hừ.....khí thật.Qủa thực là Minh hết cách để tìm nó luôn đành chịu đợi đến lúc gặp nó anh sẽ nói sau.

-Thư ơi ngồi nghỉ tẹo lát nữa thì làm mệt quá.Nó than thở chắc tại kị cọ suốt từ nãy chắc cô nàng mệt rồi đã gần trưa rồi mà nó và Thư vẫn chưa được nghỉ vẫn bị cô giáo bắt dọn tiếp

-Làm đi cô mà ra thì đến Tết chắc cũng chưa về đến nhà được ý,dậy làm đi bà bây giờ tôi thấy lười lắm cơ í .Thư chê rồi giục nó làm tiếp nếu không thì chắc trưa hai đứa cũng chưa về mất(Su-Ha:hai cj cố làm đi mà về không toons công anh Minh tìm á)

1h sau.....

-A,hạ cuối cùng cũng được nghỉ.Nó vui sướng kêu lên có vẻ như chả còn mệt nhọc vây quanh nó,nếu hôm nay nó nghỉ ở nhà thì chắc cũng không phải dọn vệ sinh như ngày hôm nay

-Thôi ra lấy xe đi rồi về nấu cơm.Thư nhắc nhở nó

Đưa ra đất xe rồi đạp về.Khi hai đứa vừa về xong thì trống về

Quay trở về với Minh nha

Khi vừa có trống Minh đã hót hải chạy chạy đi tìm nó nhưng quả thật là nó đã về rồi anh ơi đừng tìm nữa về nhà nó mà tìm.Cho xe oto chạy nhanh nhưng vẫn giữ vận tốc bình thường thôi.Quả thực cảnh vật không thay đổi nhưng lòng người thay đổi hê hê.Cuối cùng cũng đã đến đầu phố nhà nó mệt thật đấy(Su-Ha:thế các độc giả đọc truyện có mệt không?)

-Tiểu Vy,ra anh báo.Minh vẫy tay về phía nó và gọi

-Có chuyện gì không sao em thấy anh hót hải thế?Nó hỏi với vẻ mặt khiêu khích rồi chạy ra chỗ Minh

-Nào có chuyện gì?Nó hỏi hộp nói

-Có.....phải....có...Mình ấp úng không nói lên lời

-Có phải gì anh có thể nói rõ hơn được không.Nó yêu cầu Minh với một vẻ mặt làm như nghiêm trọng lắm í

-Em đừng nói dối anh nữa được không,có phải vì thân phận của em mà chúng ta không đến được với nhau hay không,anh biết hết rồi hai chúng ta ở bên nhau thì em đừng có suy nghĩ là chênh lệch gì cả đến với nhau không quan trọng ở tiền bạc,thân phận đâu Vy à.Minh nói

-Anh.....a...n...h biết hết rồi ai nói cho anh biết là Thư phải không?Nó ngạc nhiên hỏi rồi quay ra lờ Thư một cái

-Không phải Thư em còn định bơ đến khi nào nữa hãy quên đi chúng mình làm lại từ đầu được không?Minh nói

-Nghĩ lại đi tôi không xứng với anh sao anh có thể để thân phận thấp hèn của tôi làm mai một đi thân phận cao quý của anh cơ chứ người xứng với anh phải là người có tiền có thể chứ không phải một cô gái nghèo như tôi anh hiểu không.Nó cúi đầu xuống nói nhưng vẫn có vẻ buồn hình như đã khơi lại nỗi đau của nó

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Khó Khăn Của Đặng Tiểu Vy

Su-Ha:Tập mới nè hihi.Phần này cũng là phần gay cấn nhất giữa Thiên Minh và Tiểu Vy,hai người sẽ phải làm sao khi khó khăn đang ập đến khiến họ hiểu nhầm nhau.Thôi tóm tắt qua vậy thôi còn vì đạo này bạn học quá sắp phải thi nên mong các bạn thông cảm-----

8h sáng.....

Tại nhà của Thiên Minh.....

"Và em ơi.....anh không biết bao nhiêu sao trên trời".Chuông điện thoại của Minh kêu lên Minh chạy đến bắt máy

-Alo,ba ạ,ba gọi con có chuyện gì không ạ?Minh hỏi ,hoá ra người ở đầu dây bên kia là bố Triệu

-.....Bố Minh dặn dò

-Sao ạ,chị Thiên Mỹ về nước rồi hả ba,da vâng con sẽ ra sân bay đón chị ba yên tâm,chào ba ạ.Minh nói rồi cúp máy trông anh có vẻ vui vẻ hẳn lên hoá ra chị ruột của Thiên Minh ở bên Nhật hôm nay trở về chị em xa cách bao năm chẳng hề không nhớ(Su-Ha:tên bên Nhật của chị Thiên Mỹ còn là Sura nữa nha)

30' sau tại sân bay Bemarico.

Rinh...rinh

Wa,tại sân bay này hầu hết toàn là những cô gái từ các nước khác sang và cũng nhiều người về ở đây chắc là chỉ dành cho những người xinh với đẹp trai thôi hay sao í

-Thiên Thiên,chị ở đây này.Chị Suna nói rồi vẫy tay về phía anh

-À,bà chị của tôi lâu không gặp lên nhan sắc nổi dậy hay sao í em không nhận ra chị luôn rồi.Minh khen rồi dắt chị Suna vào xe rồi đi về

-Sao chị thấy em trông chả khác xưa tẹo nào chỉ nhìn thấy cái dáng thôi thì chị biết đấy là em rồi.Chị Suna trêu yêu

-Đâu có em cao hơn chị cơ mà.Giọng của Minh trở lên trẻ con hơn

-À thế kiếm được em nào lọt vào mắt của em ta chưa nhé?Chị Suna hỏi rồi quay ra cười

-Rồi chiều em sẽ a mắt chị ok.Minh nháy mắt rồi chị Suna cũng nháy theo phương pháp đồng ý của hai chị em

Về đến nhà.....

Minh ra cốp xe lấy hành lý rồi đem vào phòng cho chị Suna

-Ba,mẹ con nhớ hai người quá.Chị Suna chạy ra ôm hai người nũng nịu

-Con gái của ba lớn rồi cứ nũng nịu thế thì bao giờ cho cao hơn Minh đây.Bố Triệu trêu yêu

-Ba thì có toàn chạm vào nỗi đau của con thôi.Chị Suna hôn phụng phịu.Trong khi đó thì Minh đang đi nói chuyện với nó để chiều ra mắt chị Suna

-Vỵ à chiều được nghỉ anh muốn em đến nhà anh chơi được không?Minh hỏi với chất giọng ngọt ngào

-Chiều nay tôi bận rồi không rảnh đâu.Nó phục phàng trả lời

-Em nhất định phải đi với anh một buổi chiều hôm nay.Minh cương quyết nói

.
.
.

Sau một hồi tranh cãi nó đành phải đi đến nhà Minh vào chiều hôm nay.

Chiều hôm nay.....

-Chị à hôm nay em đưa bạn gái em đến ra mắt chị nè.Minh nói

-Dạ em chào chị.Nó ngại ngừng nói

Hai người nhìn nhau chị Suna hốt hoảng

-Cô....mọi người dừng...dừng tin cô ta cô ta là người chuyên đi lừa đàn ông cô ta là gái điếm giết người đã bị truy nã một năm nay cô ta là người xấu.Chị Suna hốt hoảng thét lên

Minh đột ngột suy nghĩ tại sao ở trường mà mỗi năm nay anh mới nhìn thấy nó

-Em vừa mới chuyển đến năm nay à?Minh hỏi nó

-Em,em.....Nó ấp úng

Minh thấy nó ấp úng sinh nghi liền nổi cáu rồi tát nó hai phát hai đôi má của nó trở lên đỏ ửng nó ngo ngác rồi chạy đi và nước mắt giàn giụa khi bị tát oan.Minh cũng một phần bị kích động không hiểu sao anh lại làm vậy mà trong khi đó đã xét nghiệm nó là con của cô Trịnh thế mà anh không nhớ ra không hiểu tại sao thế là khi nó bỏ đi anh mới cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó sao anh lại mù quáng đến như vậy nhỉ khó hiểu sao không chạy ra ngăn nó đi chứ để nó đi thế à

----- Hết chương 14-----

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lỗi Lầm(1)

Ngày....tháng...năm...

Một cái tát rất mạnh và đau được nhận từ một anh chàng mà đã làm cho tôi biết tình cảm anh trao tôi chắc chỉ là lừa dối mà thôi.Đó chắc là tình cảm thật sự của anh.....

Từ cái ngày hôm đó không biết nó phải khóc hết bao nhiêu nước mắt,chắc nó hận Thiên Minh vì mù quáng, cả tin

Ba hôm sau.....

-Vy à,bà có đi học không?Thư nhẹ nhàng hỏi.

-Không hôm nay tôi nghỉ vài hôm nữa tôi mới đi,xin lỗi bà nha.Nó thờ ơ nhìn vào tấm kính nói

Thư đành lác đác đi một mình.Từ hôm khi biết chuyện thì Thư cũng lo cho nó,tinh thần từ ngày đó của Vy đã giảm sút,chán nản buồn rầu.Nó đã để quên nó trên những thảm cỏ rồi.Nó phải đi tìm lại nó đi.

Một lát sau.....

Nó ngồi dậy từ chiếc giường xinh xắn của nó đi ra.Nó vào vsen rồi quay ra đi tới một cánh đồng xanh bát ngát ngồi trong một túp lều có thể nhìn thấy cả cánh đồng cỏ với bầu không khí trong lành(Su-Ha:Ôi thích thật đấy chị tìm kiếm chị ở đó đi ha)Ngồi suy tư một lúc có vẻ như nó đã có í chí hơn hoặc làm nó đã tìm thấy chính nó. Nó đứng dậy cười tươi rồi vui vẻ đi về chắc nó đã tìm thấy chính mình

Quay trở lại nhà của Thiên Minh.....

-Thế cháu tìm hiểu được Ngọc Anh giùm cô chưa?Cô Trịnh hỏi.Câu hỏi này mới làm Thiên Minh sực nhớ đến nó và lỗi lầm của mình và lúc này Minh mới cảm thấy ân hận

-Dạ vâng.Minh trả lời rồi xin phép cô Trịnh ra ngoài anh sẽ đi tìm nó.Trên đường đi tới nhà nó lòng anh có vẻ đang bồn chồn có vẻ như không được như ý muốn của anh

Đến nhà nó.....

-Vy à,cho anh xin lỗi.Minh nói

-Anh đi đi tôi không quen anh tôi là người xấu đừng đến gần tôi.Nó nói rồi bật bài"Anh cứ đi đi"của Hariwon và hát theo.Minh im lặng rồi chạy vào ôm nó rồi trao một nụ hôn đắm đuối,ngọt ngào vào nó,nụ hôn mãnh liệt làm cho nó bị cuốn hút vào theo,nó cố vùng vẫy nhưng do sự mạnh mẽ,body của Thiên Minh cho nên nó không thể nào dứt khỏi được nụ hôn đó nhưng cuối cùng nó cũng thoát được nụ hôn đó.

CHÁT.....CHÁT.....

Hai phát tát đã thấm vào hai gò má của Minh.Xong rồi nó đẩy Minh ra rồi đóng cửa thật mạnh.Minh đứng đó một lúc rồi,không nói gì rồi đi về với một vẻ mặt buồn rười rượi,không giống như Thiên Minh của chúng ta ngày nào cả.Qủa thật với một nỗi đau của 2 người như thế thì khó chắc sẽ lành lại được một cách dễ dàng.(Su-Ha:em cũng không muốn anh chị như thế này đâu chán lắm đó,phải hòa hợp tìm lại được nhau đi nha)Nhưng nó có phải là vui vẻ gì đâu vừa tát Minh xong nó đã ngồi xuống sàn nhà mà khóc rồi,nước mắt cứ rơi xuống mãi không ngưng trong suốt mấy ngày qua rồi.

Buổi trưa.....

-Sao Minh có tới đây xin lỗi bà hả?Thư hỏi

-Ừ.Nó trả lời với cái giọng thân nhiên và trẻ con lắm í

-Tôi quý bà đấy.Thư nói

-Kệ tôi.Nó nói từ *kệ tôi*như thế mà nó không cảm thấy ngang hay sao í,nhưng thật ra trong nó vẫn cảm thấy đau đớn nha.

Tranh cãi với nhau một hồi cuối cùng thì cuộc tranh luận cũng chấm dứt hai đứa chạy ăn cơm.Hai đứa đang ăn thì Minh tới để làm nó lay động hay sao í ồi gato quá đi ạ

Vừa nhìn thấy Minh nó đã cố để lảng đi chỗ khác nhưng chắc hai cái người này hợp tánh với nhau hay sao í lên họ cứ luôn lôi kéo nó khiến nó đành ở đây

-Vy à,anh xin lỗi anh đã sai trong truyện này anh xin em hãy tha thứ cho anh lần này anh hứa sẽ không bao giờ làm cho em bị tổn thương nữa hãy tin anh có được không ?Minh cảm tay nó rồi nói những lời xin lỗi ngọt ngào

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Lỗi Lầm (2)

Nhật kí của Đặng Tiểu Vy.....

Ngày.....tháng.....năm....

Từ cái ngày anh chuốc lên tôi bằng một phát tát mạnh thì chính lúc đó tôi đã nhận ra rằng tình cảm tôi dành cho anh cũng đã chấm dứt từ đó.Tôi muốn đi thật xa để không bao giờ nhìn thấy cái bản mặt tính cách đó của anh ta nữa.

.
.
...
.
.

Tại nhà của nó.....

-Vy à,bà có biết hơn một tuần nay bà không đi học hay không?Thư lên tiếng phê phán kịch liệt suốt bao nhiêu ngày qua nhưng chắc những lời nói ấy thì nó đều bỏ ngoài tai.Nhưng sau câu nói vừa rồi của Thư ngày hôm nay thì bỗng nhiên nó đứng bật dậy rồi cười thâm có vẻ như đã suy nghĩ chín chắn.

-Ai bảo thế m,hôm nay Vy Nhi của tớ đi học đấy bà không biết à?Nó nói với cái giọng giả tạo như của trẻ con nghe muốn đấm cho nó một phát.

-Thôi,bà bỏ ngay cái giọng đó đi nhá,à mà hôm nay cô bạn của tôi có vẻ như đã tìm lại được mình rồi hay sao í nhờ tươi hẳn ra đúng là tươi khỏi tươi,à mà chuẩn bị đi rồi đi học nhanh lên.Thư bày tỏ cảm xúc thái độ của mình có vẻ như hai người diễn xuất rất ăn í thì phải.

-Ừ biết rồi.Nó nói rồi quay vào chuẩn bị sách vở quần áo rồi đi học

Nhưng nhìn mặt thì thế thôi nhưng thật ra thì nó vẫn có một chút xiu buồn

Đó chắc là một phần kí ức đáng phải nhớ nhất của nó còn sót lại trong đầu nó,thời thì đằng nào chuyện cũng đã qua thì mình cũng lên cho nhau một cơ hội để họ sửa lỗi.

-Vụ ời trường mình sắp cho học sinh đi thăm quan rồi đấy hình như ở xa và được đi trong mấy ngày liền với cả ở khách sạn nữa,tụi mình cũng đi chứ đằng nào tiền lãi của của bọn mình cũng đủ để đi.Thư bàn giao trao đổi về việc đi dã ngoại với nó

-Ừ với cả làm việc cũng vất vả lắm rồi cũng phải có thời gian để giải lao chứ.Nó phân tích giống y một nhà bác học non.Hai đứa cũng coi như đã thống nhất được ý kiến của nhau lên quyết định đi nhưng hai người đầu ngò nhóm học của nó ở phòng hội đồng phải đi riêng với người cùng nhóm mình thật sự là nó với Minh ở một nhóm không biết có ổn hay không(các bạn hãy đón xem ở các phần sau sẽ biết rõ điều này)

Píp.....píp

Tiếng còi xe oto vang lên rồi hết tai.Trong lúc đó nó lại đang giặt quần áo ở đây dường như quá điếc tai nên nó bực mình

-Mấy người không nghe thấy gì à,sao cứ làm phiền người khác như vậy nhè đi chỗ khác đi.Nó bực mình nói to rồi quay ra không ngờ người lái xe đó chính là Minh.Nó vừa mới quay ra thì đã nhận được nụ hôn đắm đuối của Minh trao rồi,từng giây phút ấy chắc không thể nào làm cho ai phải dòi khỏi nụ hôn ấy,nụ hôn mãnh liệt khiến nó cũng phải quẩn hút theo nhưng cuối cùng thì nó cũng đã cố để thoát ra khỏi vòng tay và nụ hôn ấy

Chát.....chát....

Hai phát tát rất mạnh đã chút xuống lên đôi má của Minh dù đau nhưng Minh vẫn không trách oán gì nó vì anh cũng có lỗi trong chuyện này.

-Tôi cảm anh, đừng bao giờ chạm vào người tôi,anh rút đi,tôi không muốn nhưng thấy anh nữa anh đi đi cho khuất mắt tôi.Nó đã bắt đầu nổi giận rồi quát đuổi Minh đi về.

-Nhưng thật sự anh rất muốn xin lỗi em anh xin em đấy hãy tha thứ cho anh đi.Minh quỳ xuống cầu xin nhưng nó vẫn không tha thứ cho không những thế nó còn hất cả một chậu nước vào người Minh rồi đi vào không thèm để ý gì cả.Người anh bây giờ đã ướt sũng nhưng anh vẫn không trách mắng gì nó mà chỉ đi về với khuôn mặt không còn chút gì gọi là hồn vía nữa nhưng chắc rằng sau chuyến đi dã ngoại hai người sẽ hiểu nhau hơn tha thứ cho nhau nữa,mong là như vậy.

_____ hết c16 _____

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ từ bây giờ đến tết mình sẽ ra thêm 4 chương mới nữa mong các bạn ủng hộ cho truyện của mình

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Đi Dã Ngoại(1)

Sau chuyện nó và Thiên Minh Quay đang có hiểu lầm nhau thì bỗng chốc ông trời đã sắp xếp cho hai người một thời gian để có thể hiểu nhau hơn đó là chuyến đi dã ngoại xa xôi và thú vị của trường với những người cùng nhóm ở trường. Trở về chuyện mới nè,trường của nó bắt đầu cho các sinh viên đi một chuyến dã ngoại ở một nơi có thể cho học sinh nghiên cứu,thực tập dễ dàng và cũng có thể thư là thư giãn trong những ngày làm việc mệt mỏi ở trường năm vừa qua.-----

Tại nhà nó.....

-Nè,sắp đi dã ngoại rồi,bà chuẩn bị gì chưa?Thư hỏi như có vẻ hồi hộp lắm í (Su-Ha: đi du lịch mà lại ahihi)

-Chưa.Nó trả lời một cách thần nhiên

-À chúng mình có tiền cũng được,hay chúng mình đi mua quần áo đi?Thư ra ý kiến với nó

-Ok.Nó đồng ý với ý kiến đó

Rồi hai đứa chuẩn bị quần áo để đi shopping mua đồ cho việc đi dã ngoại.

Ngày đi dã ngoại của trường.....

-Hà,ở cùng phòng với người cùng nhóm á.Nó ngạc nhiên thốt lên rồi cúi áp mặt xuống có vẻ như thất vọng lắm*đứng rồi còn gì hai bên đang giận nhau bỗng dung được thể.....*

Một người đàn bước tới vỗ vai nó rồi cúi gần mái tóc mượt mà của nó.Nó bỗng chốc ngoảnh ra nhìn rồi đẩy người đàn ông đó rồi đẩy anh ta ra.Tưởng ai hóa ra là Thiên Minh nhà ta ấy mà

-Lên xe đi Vy kéo muộn.Minh nói

-Kệ tôi anh đi trước đi tôi không cần ai phải đợi tôi đâu,anh đi đi.Nó bực mình nói

Nói xong nó đẩy Minh rồi chạy lên xe đi trước không thèm ngoảnh mặt lại nhìn,nhưng hành động thì thể thôi nhưng thật ra nó cũng hiểu được nỗi lòng nhưng nó không muốn nói ra

2 tiếng sau.....

Đã đến nơi dã ngoại.....

Đến nơi dã ngoại rồi.....(Su-Ha:wa đẹp lắm cơ í)

-Tất cả các em hãy về phòng của mình theo sắp xếp của ban giám hiệu,bây giờ các em có thể về phòng của mình.Cô Vân-hiệu phó nói

-Vâng ạ.Tất cả học sinh đồng thanh nói

Quay về phòng của nó....

Nó như đang trong bối cảnh không hài lòng nhưng có làm gì được đâu vẫn đành phải chịu thôi.Đang nào thì cũng sắp đến giờ ăn nhưng chả may mắn cho nó Minh đã đặt sẵn bao nhiêu là đồ ăn cho cả hai người rồi chả lẽ không ăn với cả toàn đồ hảo hạn lại còn ngon nữa chứ không ăn thì phí lắm đành ăn vậy.

-Vy à em muốn thì em cứ ăn đi ăn hết cũng được miễn sao em tha thứ cho anh nốt lần này được không?Minh vừa ăn vừa nhìn rồi gạ nhẹ nhàng với nó để cho nó tha thứ,thật buồn cười luôn cơ ý nhìn Thiên Minh lúc này quả là vừa hài vừa đáng yêu vừa đẹp trai luôn a~(Su-Ha:không biết sau chuyển dã ngoại này hai người có tha thứ để đến với nhau đây không ta,mời các bạn đọc,theo dõi các phần sau)

Đang ăn với cả vừa nhận được câu hỏi đột ngột lên nó cứ tỏ ra thờ ơ mặc kệ không quan tâm

-Tốt nhất là anh đừng hỏi tôi câu í trong lúc tôi đang ăn anh hiểu không?Nói xong nó đứng dậy bỏ đi cất dọn không ăn nữa Minh nhìn thấy vậy cũng có đôi chút cáu giận vì từ bé đến bây giờ anh chưa bao giờ phải ngọt ngào nhẹ nhàng với ai nhưng từ khi yêu nó anh luôn cảm thấy và thu nhỏ mình lại luôn từ tốn,kiềm chế bản thân lại trước mặt nó nhất là lúc nó giận dỗi.

-Thông báo,thông báo tất cả các em học sinh khi đã ăn xong hãy đi nghỉ rồi chiều chúng ta thực tập làm việc luôn.Thầy phụ trách đội nhắc

Với cảnh một nam một nữ ở cùng phòng với nhau thì có vẻ không an toàn chút nào ai chẳng biết lũ con trai là lũ dê xồm,chăng hoa mù,như vậy là nó hơi bị khổ đấy.Nó quyết tâm sẽ cách xa khỏi Minh vào tối nay nhưng chỉ có một phòng lên nó sẽ ngủ dưới đất nhường cho cậu chủ ngủ trên giường

.....

.

.

.

Z

.

.

.

.

Tối.....

Đi ngủ sớm,không làm phiền tới ai nhưng có biết đâu khi nó nhìn thấy Minh ngủ tưởng rằng anh đã ngủ rồi lên nó cũng tắt điện đi ngủ nhưng ai ngờ anh

chỉ giả vờ*ây đừng nghĩ đến tối giờ* khi nó đã ngủ say anh ngồi dậy đi xuống bể nó đặt lên giường rồi anh đắp chăn cho nó,nhìn nó bờ môi thật mềm và mông, ủng hồng trông đáng yêu cùng với khuôn mặt cặp mắt lúc nó cười đã hút hồn anh mất rồi.Lặng lẽ nằm xuống ngủ

-----hết c17-----

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Đi dã ngoại(1)

Sau chuyện nó và Thiên Minh Quay đang có hiểu lầm nhau thì bỗng chốc ông trời đã sắp xếp cho hai người một thời gian để có thể hiểu nhau hơn đó là chuyến đi dã ngoại xa xôi và thú vị của trường với những người cùng nhóm ở trường. Trở về chuyện mới nè, trường của nó bắt đầu cho các sinh viên đi một chuyến dã ngoại ở một nơi có thể cho học sinh nghiên cứu, thực tập dễ dàng và cũng có thể thư là thư giãn trong những ngày làm việc mệt mỏi ở trường năm vừa qua.-----

Tại nhà nó.....

-Nè,sắp đi dã ngoại rồi,bà chuẩn bị gì chưa?Thư hỏi như có vẻ hồi hộp lắm í (Su-Ha: đi du lịch mà lại ahìhì)

-Chưa.Nó trả lời một cách thần nhiên

-À chúng mình có tiền cũng được,hay chúng mình đi mua quần áo đi?Thư ra ý kiến với nó

-Ok.Nó đồng ý với ý kiến đó

Rồi hai đứa chuẩn bị quần áo để đi shopping mua đồ cho việc đi dã ngoại.

Ngày đi dã ngoại của trường.....

-Hả,ở cùng phòng với người cùng nhóm á.Nó ngạc nhiên thốt lên rồi cúi áp mặt xuống có vẻ như thất vọng lắm*đúng rồi còn gì hai bên đang giận nhau bỗng dưng được thể.....*

Một người đàn bước tới vỗ vai nó rồi cúi gần mái tóc mượt mà của nó.Nó bỗng chốc ngoảnh ra nhìn rồi đẩy người đàn ông đó rồi đẩy anh ta ra. Tưởng ai hóa ra là Thiên Minh nhà ta ấy mà

-Lên xe đi Vy kéo muộn.Minh nói

-Kệ tôi anh đi trước đi tôi không cần ai phải đợi tôi đâu,anh đi đi.Nó bực mình nói

Nói xong nó đẩy Minh rồi chạy lên xe đi trước không thèm ngoảnh mặt lại nhìn,nhưng hành động thì thế thôi nhưng thật ra nó cũng hiểu được nỗi lòng nhưng nó không muốn nói ra

2 tiếng sau.....

Đã đến nơi dã ngoại.....

Đến nơi dã ngoại rồi.....(Su-Ha:wa đẹp lắm cơ í)

-Tất cả các em hãy về phòng của mình theo sắp xếp của ban giám hiệu,bây giờ các em có thể về phòng của mình.Cô Vân-hiệu phó nói

-Vâng ạ.Tất cả học sinh đồng thanh nói

Quay về phòng của nó....

Nó như đang trong bối cảnh không hài lòng nhưng có làm gì được đâu vẫn đành phải chịu thôi.Đằng nào thì cũng sắp đến giờ ăn nhưng chả may mắn cho nó Minh đã đặt sẵn bao nhiêu là đồ ăn cho cả hai người rồi chả lẽ không ăn với cả toàn đồ hảo hạn lại còn ngon nữa chứ không ăn thì phí lắm đành ăn vậy.

-Vỵ à em muốn thì em cứ ăn đi ăn hết cũng được miễn sao em tha thứ cho anh nốt lần này được không?Minh vừa ăn vừa nhìn rồi gạ nhẹ nhàng với nó để cho nó tha thứ,thật buồn cười luôn cơ ý nhìn Thiên Minh lúc này quả là vừa hài vừa đáng yêu vừa đẹp trai luôn a~(Su-Ha:không biết sau chuyện đã ngoại này hai người có tha thứ để đến với nhau đây không ta,mời các bạn đọc,theo dõi các phần sau)

Đang ăn với cả vừa nhận được câu hỏi đột ngột lên nó cứ tỏ ra thờ ơ mặc kệ không quan tâm

-Tốt nhất là anh đừng hỏi tôi câu í trong lúc tôi đang ăn anh hiểu không?Nói xong nó đứng dậy bỏ đi cất dọn không ăn nữa Minh nhìn thấy vậy cũng có đôi chút cáu giận vì từ bé đến bây giờ anh chưa bao giờ phải ngọt ngào nhẹ nhàng với ai nhưng từ khi yêu nó anh luôn cảm thấy và thu nhỏ mình lại luôn từ tốn,kiềm chế bản thân lại trước mặt nó nhất là lúc nó giận dỗi.

-Thông báo,thông báo tất cả các em học sinh khi đã ăn xong hãy đi nghỉ rồi chiều chúng ta thực tập làm việc luôn.Thầy phụ trách đội nhắc

Với cảnh một nam một nữ ở cùng phòng với nhau thì có vẻ không an toàn chút nào ai chẳng biết lũ con trai là lũ dê xồm,chăng hoa mĩ,như vậy là nó hơi bị khổ đấy.Nó quyết tâm sẽ cách xa khỏi Minh vào tối nay nhưng chỉ có một phòng lên nó sẽ ngủ dưới đất nhường cho cậu chủ ngủ trên giường

.....

.

.

.

Z

.

.

.

.

Tối.....

Đi ngủ sớm,không làm phiền tới ai nhưng có biết đâu khi nó nhìn thấy Minh ngủ tưởng rằng anh đã ngủ rồi lên nó cũng tắt điện đi ngủ nhưng ai ngờ anh chỉ giả vờ*ây đừng nghĩ đen tối gì*khi nó đã ngủ say anh ngồi dậy đi xuống bệ nó đặt lên giường rồi anh đắp chăn cho nó,nhìn nó bờ môi thật mềm và mông,ung hồng trông đáng yêu cùng với khuôn mặt cặp mắt lúc nó cười đã hút hồn anh mất rồi.Lặng lẽ nằm xuống ngủ

-----hết c17-----

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Đi Dã Ngoại(2)

Sáng hôm sau.....Á!!!!Anh là đồ dê tiện,trong lúc tôi ngủ say anh đã làm những gì?đã nói là nam nữ thụ thụ bất thân.Hừ.Nó với vẻ mặt vừa ngạc nhiên vừa bất mãn tức giận nói.

-Nhưng anh chưa làm gì đối với em cả,và cũng không bao giờ anh làm như thế nhé,em đừng đổ oan cho anh được không?Minh thẳng giọng nói nghiêm túc

-Anh!!!Thôi tôi đói rồi không đủ sức cãi nhau với anh,tôi phải đi ăn đây.Nó tỏ ra vấn đề khác ngồi dậy chuẩn bị đi ăn

Minh kéo tay nó ra bàn ăn,chi những món ăn Minh vừa mới học làm để cho nó ăn(Su-Ha:gato quá đi chị à!!!!)

-Đây là những món ăn mà anh vừa dạy làm cho tôi á.Nó há hốc mồm nhìn những món ăn đầy sắc màu làm cho nó thèm gở dài ngồi xuống bàn gấp thử một miếng

Ừm...um

Cũng ngon đấy chứ,một công nhận là thiếu gia nhà giàu như thế này mà nấu ăn cũng ngon đấy chứ hiếm thấy

-Ngon không ???Minh ân cần hỏi

-Cũng được...Nó giật mình chuyển sang cảm xúc khác bất thường

Minh mỉm cười như đã hoàn thành xong một nhiệm vụ trong kế hoạch

Một lúc sau...

-Vây à,có thể tha thứ cho anh được không?Minh làm lại từ đầu nhé!!!Minh cầu xin nó bằng đôi mắt thiết tha

-Tôi...t..ô..Nó ấp úng không nói lên lời

Minh đập vỡ cái đĩa gần đấy rồi cầm lên gần cổ của anh

-Anh bỏ xuống đi chết người đấy,tôi yêu anh là được chứ gì,bỏ xuống đi.Nó hoảng hốt chấp nhận lời tỏ tình,nó không muốn Minh bị làm sao trong chuyện dã ngoại này và nó cũng nhận thấy cái sai lầm của mình lên nó quyết định như vậy

Mối tình này sẽ tiếp diễn ra sao đây,mong là sẽ tốt đẹp từ đây

-Tôi nay,toi mời tất cả các bạn đến nhà hàng Picitone gần đây để dự tiệc "quay lại" của tôi,mong các bạn sẽ đến đông đủ.Minh nói cả bọn được thể coldboy mời thì ai chả sướng hứ hứ

Trong khi đó tay nó với tay Minh cứ nắm chặt lấy nhau í trông gatô quá đi ò.Mặt nó lúc này đỏ ửng lên trông như đang đánh phấn.Đôi môi thì hồng hồng đỏ đỏ trông cực dễ thương í.Da thì trắng,mái tóc thì đen mượt,đeo kính thời trang trông xinh nè,đáng yêu nè,sang chảnh nè tóm lại là được hết khỏi chê.Tôi nay chắc phải tung bùng ,ai chả phải muốn cho mình đêm nay tỏa sáng em đẹp nhất đêm nay mờ

-----/----

@-@

-Ê,và tôi ở đây.Nó vẩy Thur lại trông hôm nay nó diện bộ váy hồng nhìn xinh thật đấy.Thật ra là hồi chiều nó cùng Thiên Minh đi shopping mà,đi cùng nhau đồ toàn Minh chọn cho nó mà lại chả xinh -.-

-Bà này quay lại nên chuẩn bị nhanh thật. Thur nói trên khiến nó cũng cảm thấy một chút ngại ngại

-Bà này chỗ đông người,tôi cũng biết ngại chứ ?Nó nói cái giọng rất trẻ con khiến Thur phải bật cười,cái giọng nghe chả hợp với độ tuổi gì cả

-Chúng ta bắt đầu được chưa ạ?Tôi tuyên bố bữa tiệc bắt đầu.Tôi xin được phát biểu cảm nghĩ của mình:Thật ra tôi và cô ấy đã có nhiều lần xích mích với nhau nhưng tôi và cô ấy luôn luôn tìm cách để làm hoà và quay lại với nhau,lần này tôi và cô ấy đã hiểu lẫn nhau khá lâu và bây giờ chúng tôi đã quay lại với nhau,tôi xin hứa trước toàn thể mọi người sẽ không bao giờ làm cô ấy tổn thương và không để cô ấy bị ai ức hiếp nữa đó là những lời thật lòng của tôi.Minh bày tỏ cảm nghĩ.Giờ đến lượt nó trình diễn

-Thật ra những lời tôi muốn nói thì anh ấy cũng đã nói hết rồi.Tôi cũng không có gì để nói pp.Nó nhí nhảnh nói trước toàn thể mọi người.Bữa tiệc bắt đầu mọi người chúc tụng nhau,rót rượu các thứ mời nhau,chắc phải nhiều người say rượu phết đấy

-----hết c18-----

Minh sẽ cố gắng ra chương thật sớm mong các bạn ủng hộ truyện của mình

Minh xin trân thành cảm ơn!!!

Bạn đang đọc truyện *Nghĩ Lại Đi! Tôi Không Xứng Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.